

Sygn. akt: X U 1240/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2014 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach

X Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Iwona Malok</i>
Protokolant:	<i>Barbara Vogtmann</i>

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2014 roku w Katowicach

odwołania **E. K. (K.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 27 marca 2014 roku

Nr: (...)

w sprawie **E. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od dnia złożenia wniosku.

SSO Iwona Malok

przewodniczący

Sygn. akt: ***XU 1240/14***

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., w oparciu o przepisy art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu E. K. (K.) prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Od decyzji tej ubezpieczony wniósł odwołanie domagając się przyznania mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Podniósł, że w okresie pracy w od dnia 1 maja 1976r. do dnia 1 czerwca 1986r. w Przedsiębiorstwie (...) w K. - Zakładzie (...) wykonywał prace w warunkach szczególnych jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony (samochody ciężarowe z przyczepą oraz autobusy). Na okoliczność charakteru swej

pracy w tym okresie wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków A. W., A. C., K. W. i G. K. (kierowców i dyspozytorek z w/w przedsiębiorstwa). Nadto wniósł o uzyskanie w Archiwum Zlikwidowanych Przedsiębiorstw Państwowych (...) Urzędu Wojewódzkiego w K. dokumentów dotyczących jego pracy w tym okresie.

W odpowiedzi na odwołanie organ wniósł o oddalenie odwołania ubezpieczonego. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Wyjaśnił, że nie uznał zatrudnienia od dnia 1 maja 1976r. do dnia 1 czerwca 1986r. za pracę w szczególnych warunkach ze względu na brak świadectwa pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony E. K. (ur. (...)) w dniu 14 marca 2014r. złożył, za pośrednictwem pracodawcy, wniosek o emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym tytułem wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 27 marca 2014r. Organ rentowy ustalił, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił 28 lat, 3 miesiące i 11 dni okresów składkowych, w tym 12 lat, 6 miesięcy i 29 dni okresów pracy w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – zatrudnienie w okresie od dnia 2 czerwca 1986r. do dnia 31 grudnia 1998r.

W okresie od dnia 20 listopada 1972r. do dnia 31 maja 1986r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w K. - Zakładzie (...) w T. – w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy pojazdów samochodowych, przy czym od dnia 22 kwietnia 1974r. do dnia 14 kwietnia 1976r. odbywał zasadniczą służbę wojskową (k. 6 a.e.), akta osobowe (koperta).

Ubezpieczony domagał się zaliczenia okresu zatrudnienia od dnia 1 maja 1976r. do dnia 1 czerwca 1986r. jako okresu pracy w warunkach szczególnych, wyjaśniając, że w Przedsiębiorstwie (...) w K. - Zakładzie (...) w T. przez cały czas pracował jako kierowca samochodów ciężarowych, do kierowania którymi wymagane było prawo jazdy kategorii C – uprawnienia takie uzyskał 2 stycznia 1974r. (okazane przez ubezpieczonego prawo jazdy nr (...)).

Obecnie ubezpieczony jest zatrudniony, od dnia 2 czerwca 1986r., w (...) Spółka Akcyjna na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych (k. 7 – 13 a.e.).

Sąd dopuścił dowód z przesłuchania zawnioskowanych przez skarżącego świadków A. C., A. W., K. W. i G. K. - na okoliczność charakteru zatrudnienia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w K. - Zakładzie (...) w T. i na tej podstawie oraz na podstawie dokumentów zawartych w aktach osobowych i emerytalnych ubezpieczonego, Sąd ustalił, że w spornym okresie zatrudnienia ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony (samochodu ciężarowego z przyczepą i autobusu – rano wykonywał przewozy pracownicze autobusem, a następnie wykonywał prace na samochodzie ciężarowym; po południu przewóz pracowniczy wykonywał on lub jego zmiennik).

W oparciu o powyższe Sąd ustalił zatem, że w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. - Zakładzie (...) w T. na stanowisku kierowcy - od dnia 1 maja 1976r. do dnia 31 maja 1986r. (stanowiącym łącznie 10 lat i 1 miesiąc) - ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w warunkach szczególnych, określoną w wykazie A, dziale VIII poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta emerytalne ubezpieczonego, dołączone do akt niniejszej sprawy, akta osobowe ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. - Zakładzie (...) w T., wyjaśnienia ubezpieczonego i okazane przez niego oprawy jazdy oraz w oparciu o zeznania świadków A. C., A. W., K. W. i G. K..

Strony nie zgłaszały dalszych wniosków dowodowych.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z regulacją zawartą w art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r. nr 153 poz. 1227z późn. zm.), zwanej dalej ustawą emerytalną, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 ustawy jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, czyli w dniu 1 stycznia 1999r., osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy emerytalnej (ust. 1 art. 184 ustawy emerytalnej).

Wedle zaś art. 32 ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 powoływanej ustawy.

Dla celów ustalenia uprawnień do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych (art. 32 ust. 2 ustawy emerytalnej).

Obniżony wiek emerytalny oraz rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (art. 32 ust. 4 ustawy emerytalnej).

W rozpoznawanej sprawie kwestię sporną stanowiło ustalenie, czy w okresie od dnia 1 maja 1976r. do dnia 31 maja 1986r. odwołujący się wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w warunkach szczególnych.

Jak wynika z ustaleń dokonanych w niniejszym postępowaniu odwołujący się w spornym okresie, stanowiącym łącznie okres 10 lat i 1 miesiąca, faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace określone odpowiednio w wykazie A, dziale VIII poz. 2 oraz załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

Sąd w pełni dał wiarę wyjaśnieniom ubezpieczonego i zeznaniom świadków co do charakteru zatrudnienia ubezpieczonego w spornym okresie – są one bowiem spójne, logiczne i wzajemnie ze sobą korespondują. Znajdują także odzwierciedlenie w dokumentacji pracowniczej zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. - Zakładzie (...) w T.. Tym samym ubezpieczony udokumentował staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze wymaganym i koniecznym dla uzyskania uprawnień do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat, udowadniając przeszło 15 letni okres wykonywania pracy w warunkach szczególnych, stale i pełnym wymiarze czasu pracy przy wykazanym 25 – letnim ogólnym stażu ubezpieczeniowym – na dzień 1 stycznia 1999r.

Powyższe sprawia, że z dniem ukończenia 60 roku życia, tj. z dniem 12 marca 2014r., ubezpieczony spełniał warunki dla uzyskania emerytury.

Zaznaczyć dodatkowo należy, że w postępowaniu sądowym dopuszczalne jest przeprowadzenie wszelkich dowodów dla wykazania okoliczności mających wpływ na prawo ubezpieczonego do świadczenia. W odniesieniu do uprawnień emerytalnych wywodzonych z tytułu pracy w warunkach szczególnych istotnym jest, by praca taka była faktycznie

świadczona była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w ramach stosunku pracy. Brak więc przeszkód do zaliczenia spornego okresu jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Mając na uwadze wyżej przytoczone okoliczności i przepisy Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Iwona Malok